

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32200/2023
06.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 66/23 од 21.07.2023. године, у седници већа одржаној 06.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 66/23 од 21.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 66/23 од 21.07.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу Прр1 93/22 од 29.07.2022. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужили, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 62.001,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 30.790,26 динара од 31.12.2015. године, а на износ од 32.210,86 динара од 01.02.2015. године до исплате, захтев за уплату пореза и доприноса за ПИО за период од 01.11.2014. године до 31.12.2014. године у износу од 1.460,00 динара, захтев за исплату трошкова извршног поступка у износу од 7.555,24 динара и захтев за исплату предујма извршног поступка и накнаде за успешност спровођења износ од 7.942,54 динара. Одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужили, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 157.315,79 динара, са законском затезном каматом на износ од 31.297,16 динара од 01.07.2014. године, на износ од 31.990,63 динара од 01.08.2014. године, на износ од 31.710,00 динара од 01.09.2014. године, на износ од 31.089,00 динара од 01.10.2014. године, а на износ од 31.229,00 динара од 01.11.2014. године до исплате, захтев за уплату пореза и доприноса за ПИО за период од јуна до октобра 2014. године у износу од 8.367,79 динара, захтев за исплату предујма и спровођења извршења у износу од 14.479,20 динара и захтев за исплату трошкова повероца по решењу о извршењу у износу од 12.950,00 динара и обавезана тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.690,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде од исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић